

Politolog Rostislav Iščenko: Výsledky hlasování o záchranném zákonu: Ukrajina prohrává válku a demokraté ztrácejí Ameriku

- CZ24 News | 8. prosince 2023

USA / UKRAJINA: Senát neuspěl s rozhodnutím ukončit rozpravu a předložit návrh zákona o pomoci Ukrajině, Izraeli a Tchaj-wanu k hlasování.

Senát neuspěl s rozhodnutím ukončit rozpravu a předložit návrh zákona o pomoci Ukrajině, Izraeli a Tchaj-wanu k hlasování. Zdůrazňuji, že se nejednalo o konečné hlasování, ani o rozhodnutí a přidělení pomoci, ale pouze o ukončení rozpravy a zahájení věcného projednávání této otázky. Pokud by však Senát toto rozhodnutí přijal, nebylo by pochyb o tom, že konečné rozhodnutí bude rovněž kladné.

V předvečer této události Zelenskij dokonce plánoval vystoupit před senátory, aby se na Ukrajinu vrátil "na koni" a všem svým nepřátelům předvedl, že ho USA stále podporují a jen jemu se daří získat od Kongresu desítky miliard pomoci v režimu "přišel - promluvil - odhlasovali". Jakmile se ukázalo, že triumf nevyjde, vystoupení Zelenského bylo okamžitě zrušeno - nebylo se čím chlubit a Američané, kteří mají svých vlastních starostí až nad hlavu, nepotřebují v Senátu uřívaného žebračského "papaláše".

Je třeba říci, že problémem v tomto případě není ani Zelenskij, ani Ukrajina: obě americké strany si uvědomují, že pomoc bude muset být přidělena. Republikáni by pouze rádi snížili objem přidělované pomoci a restrukturalizovali ji tak, aby z ní slízly smetanu i jim blízké podniky. Kromě toho je celkový rozpočet principiální záležitostí. Připomínám, že rozpočet ještě nebyl schválen, ačkoli nový fiskální rok začal před více než dvěma měsíci. Jediné, na čem se nesmiřitelné stranické frakce dokázaly shodnout, je hlasování o financování vlády do února, aby nedošlo k shutdownu.

Vzhledem k situaci na frontě činí problémy americké vnitřní politiky porážku Ukrajiny v roce 2024 (a nejspíše už v první polovině roku) téměř nevyhnutelnou.

Ukrajinci ustupují na všech strategických směrech - ustupují přesně tam, kde se snažili postoupit (Vremjevský výběžek, Rabotino, Bachmut) nebo kde se zásadně chtěli udržet (Mariinka, Avdějevka, Kupjansk). Všechny jejich bojeschopné jednotky jsou vtaženy do bojů o několik jednotlivých bodů. Zbytek frontové linie se postupně ztenčuje, což má za následek častější a hlubší obchvaty těch obranných oblastí, kde se ukrajinské ozbrojené síly snaží udržet za každou cenu.

Tato taktika, i kdyby se Kyjevu podařilo částečně kompenzovat ztráty utrpěné během bezvýsledné letní a podzimní "ofenzívy" totální mobilizací, zaručuje jediné - rychlé vyčerpání sil ukrajinské armády a zhroucení fronty. Situaci mohou zachránit pouze masivní dodávky západních zbraní a munice, které by alespoň částečně kompenzovaly absolutní technickou převahu ruských ozbrojených sil.

Bez obnovení početního stavu ukrajinského dělostřelectva a jeho schopnosti odpovédět alespoň jedním výstřelem na dva ruské (a ne jedním na deset či dvacet) a bez více či méně spolehlivé vojenské protivzdušné obrany je ukrajinská armáda odsouzena k rychlému zničení bez ohledu na to, kolik mužů Zelenskij zmobilizuje.

Jde pouze o počet zabitých Ukrajinců, nikoli o zásadní změnu situace. Pokud Ukrajina a Západ nebudou schopny vyrovnat situaci technickou podporou vojsk, povede kvantitativní navýšení armády i v násobcích (a to je nemožné, Zelenskij bude mít velké štěstí, pokud se mu podaří obnovit její počty alespoň na 50 % utrpených ztrát) pouze k mírnému oddálení (o pár měsíců) konečné porážky ukrajinských ozbrojených sil.

Technická pomoc však nepřijde včas. I kdyby Senát již schválil vyčlenění peněz pro Ukrajinu, nejvíce by kyjevskému režimu pomohl pouze v oblasti poskytování prostředků na výplatu mezd a stabilizaci situace v sektoru veřejných služeb. Dočasně by to možná i utlumilo rozpory současné vlády a proti ní se formujícího oligarchického soukolí tím, že by je vláda umlčela novými penězi.

To hlavní, tedy navýšení vojensko-technické pomoci, by však muselo počkat nejméně dva až tři měsíce, protože peníze by se musely dostat do západních výrobních závodů, musely by se vyrobit příslušné zbraně a munice a teprve pak by mohly být dodány na Ukrajinu. Západní sklady jsou totiž naprosto vyprázdněny.

Pokud by zbylo větší množství vybavení a munice, USA by je jednoduše dodaly Ukrajině na dluh, aniž by Kongres musel přidělovat nějaké finanční prostředky (to je zcela v pravomoci výkonné moci a Biden tak opakovaně učinil). Výroba zbraní však vyžaduje peníze, bez nich nebude průmysl schopen zvýšit vojenskou výrobu.

V nejlepším případě dorazí tedy první podstatná dávka pomoci na Ukrajinu koncem února, spíše v první polovině března, pokud se podaří profinancování schválit do 25. prosince. Normálních objemů bude možné dosáhnout začátkem nebo v polovině května. Pokud bude hlasování o rozpočtu odloženo na leden (a tato varianta je poměrně reálná), může Ukrajina očekávat první dávku pomoci začátkem dubna a výrazných objemů bude možné dosáhnout někdy k počátku července.

Zdůrazňuji, že hovoříme o podstatné pomoci, nikoli o pěti či patnácti dělech nebo tancích, tuctu letadel a dvou či třech desítkách tisíc nábojů. Ukrajina potřebuje nejméně jeden a půl milionu nábojů, až tisíc obrněných vozidel, včetně nejméně tří set tanků, nejméně půl tisíce děl a MLRS, nejméně sto letadel a desítky systémů protivzdušné/protiletadlové obrany.

Pro Kyjev jsou obě možnosti pomoci (ať už v únoru – květnu nebo v dubnu – červenci) příliš pomalé. Nedávají mu žádnou šanci na záchranu. To již otevřeně konstatují nejen aktivní američtí důstojníci, ale i vojenští experti.

Proto se sami republikáni nebojí obvinění z podbízení se Putinovi, kterým se je tradičně snaží zastrašit demokraté. Téměř otevřeně říkají, že vzhledem k tomu, že Kyjev západní pomoc ke stabilizaci fronty stejně nestihne využít, není třeba s jejím přidělováním spěchat na úkor amerických vnitropolitických zájmů. Republikáni, kteří vycítili slabost Bidenovy administrativy, se ji rok před volbami snaží zneškodnit tím, že nutí Kongres a Bílý dům, aby souhlasily se zcela trumpovským rozpočtem. Poté jsou připraveni pomoc Ukrajině přidělit, ale buď ji extrémně omezit, nebo zavést přísnou parlamentní kontrolu jejího využití, aby ji Bidenův tým nemohl utratit pro své osobní a volební potřeby.

Za těchto okolností nezbyvá Kyjevu nic jiného než věřit na zázrak – Zelenskij a Zálužný se snaží využít totální mobilizace k tomu, aby zastavili ruské tanky těly ukrajinských vojáků, čímž by získali čas a přesvědčili Západ, že Ukrajina může bojovat ještě dlouho, jen potřebuje náležitou pomoc.

Nejzajímavější na tomto příběhu je však samotný precedens hlasování v Senátu. Faktem je, že všechna rozhodnutí Senátu (s výjimkou přehlasování prezidentského veta a hlasování o impeachmentu) se přijímají prostou většinou 51 hlasů. Republikáni měli v Senátu 49 křesel,

demokraté se 48 křesly tvořili většinu se třemi nezávislími kandidáty. Tentokrát bylo ukončení rozpravy o zákonu o finanční pomoci zamítnuto 51 hlasy. To znamená, že demokraté ztratili stabilní většinu a někteří nezávislí hlasovali s republikány.

Mohli bychom toto hlasování nazvat ad hoc, ale hlasování o rozpočtu je vždy nejzásadnějším hlasováním v každém politickém systému, zejména v anglosaském. Můžeme tedy říci, že politická Amerika se rozhodla. Nevěří ve schopnost demokratů udržet se u moci (udržet si prezidentský úřad) a přechází na stranu případného vítěze.

Jak už bylo řečeno, s tím, jak se vyvíjí katastrofa na Ukrajině, ztrácejí své pozice i západní politici, kteří se účelově upnuli k politice tuhé konfrontace s Ruskem.

AUTOR: Rostislav Iščenko

PŘEKLAD: PhDr. Jana Görčošová/Nová Republika

[ZDROJ](#)